

vyřizováno
dne 30.12.15 35.

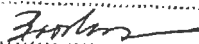

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0642r

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 5. 1. 2016
podpis:

v Praze dne 22. prosince 2015
č. j. MV-134608-2/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal I.

Alma – Ata – Kazachstán, státní občan
Kazachstánu, trvale bytem (dále také „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 18. 8. 2015, č. j. VS-9715/835.3/2-2014, (dále jen „rozhodnutí“), kterým nebylo podle ustanovení § 11 a násl. zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, (dále jen „zákon o státním občanství České republiky“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl **t a k t o**:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění

I.

Dne 1. 10. 2014 podal žadatel prostřednictvím Úřadu městské části Praha 10 žádost o udělení státního občanství České republiky. Ministerstvu vnitra žádost došla dne 31. 10. 2014. Žadatel je ženatý, manželka a dcera jsou státními občankami Kazachstánu, trvale žijící v Kazachstánu. Žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt od roku 2007.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 16. 6. 2015 řízení o žádosti přerušilo do 22. 7. 2015 a současně předvolalo na tento den žadatele k jednání, když důvodem pro jeho předvolání bylo zjištění, zda žadatel splňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky.

Žadatel se na Ministerstvo vnitra dostavil dne 9. 7. 2015. Žadateli bylo umožněno nahlédnout do spisu vedeného k jeho žádosti a současně byl poučen o svém právu podle ustanovení § 36 a 38 správního řádu nahlížet do spisu, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žadatel byl seznámen s podmínkami pro udělení státního občanství České republiky. Dne 21. 7. 2015 žadatel doložil potvrzení z úřadu práce, které bylo potřebné k posouzení jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky.

Po komplexním zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel nesplňuje podmínku uvedenou v § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky.

Na základě této skutečnosti a nedostatečné integraci žadatele do společnosti v České republice Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 18. 8. 2015 žádosti o udělení státního občanství nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18. 8. 2015, č. j. VS-9715/835.3/2-2014, podal žadatel včasný rozklad.

V rozkladu žadatel uvádí, že rozhodnutí je zamítavé s ohledem na údajné nesplnění tří podmínek. Žadatel podává rozklad proti výroku rozhodnutí, neboť, dle názoru žadatele, nebyly ve zdůvodnění všech tří nesplněných podmínek zohledněny předložené podklady a došlo také k nesprávnému výkladu zákona o státním občanství České republiky.

V případě nesplnění podmínky uvedené v § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky žadatel v rozkladu konstatuje, že Ministerstvo vnitra dané ustanovení nesprávně interpretovalo. Dle názoru žadatele není důvod posuzované období jakkoliv zkracovat, tzn. prvoinstanční orgán měl zvažovat celkovou dobu povoleného nepřetržitého pobyt na území České republiky. Žadatel v rozkladu poukazuje na dikci ustanovení § 14 odst. 2, dle kterého státní občanství České republiky lze udělit, pokud žadatel prokáže, že se na území České republiky skutečně zdržuje alespoň v rozsahu jedné poloviny doby pobytu, jak je stanovena v odstavci 1 písm. a) až c). Do této doby se započítávají i období nepřítomnosti cizince na území České republiky, pokud jednotlivá období nepřítomnosti nepřesáhla 2 po sobě jdoucí měsíce, nebo ze závažného důvodu 6 po sobě jdoucích měsíců; závažným důvodem je zejména těhotenství a narození dítěte, vážné onemocnění, studium, odborné školení nebo pracovní cesta. V souvislosti s výše uvedeným, (žadatel poukazuje na závažný důvod v podobě pracovní cesty), žadatel konstatuje, že stanovenou podmínku splňuje i při jednostranném/nesprávném právním výkladu, kdy se posuzované období zkracuje na posledních 5 – 10 let.

V rozkladu se žadatel dále vyjadřuje ke své pracovní integraci v České republice. Uvádí, že Ministerstvo vnitra při svém rozhodnutí vycházelo z nesprávného zjištění, když v rozhodnutí uvedlo, že žadatel v letech 2004 – 2007 pracovní působil na území Kazachstánu. Žadatel v rozkladu poukazuje na podklady, které dokládají, že vykonával odbornou a pedagogickou činnost na Vysoké škole ekonomické v Praze, a to v denním studiu; dále poukazuje na svou činnost v rámci grantových projektů, v Akademickém senátu apod. Žadatel rovněž namítá, že Ministerstvo vnitra nezohlednilo jeho pracovní aktivity v rámci finanční skupiny PPF. Žadatel poukazuje na to, že v roce 2007 úspěšně prošel výběrovým řízením ve finanční skupině PPF, v důsledku čehož byl následně pracovní vyslán do Kazachstánu. V rozkladu žadatel poukazuje na potvrzení finanční skupiny PPF, ze kterého vyplývá, že byl vyslán do Kazachstánu na žádost českého zaměstnavatele, a to za účelem pomoci rozjet a udržet činnost tamní pojišťovny, přičemž v této souvislosti lze, dle názoru žadatele, hovořit o značné míře integrace do společnosti v České republice z hlediska pracovního.

Poslední námitku vznáší žadatel k názoru Ministerstva vnitra, dle kterého žadatel není do společnosti v České republice integrován ani z hlediska pracovního, ani rodinného. Žadatel argumentuje jednak zněním § 13 odst. 1, dle kterého lze státní občanství České republiky udělit, pokud je žadatel integrován do společnosti v České republice, zejména pokud jde o integraci z hlediska rodinného, pracovního, nebo sociálního a druhá důvodovou zprávou k zákonu o státním občanství České republiky, dle které k prokázání integrace bude postačovat naplnění i pouze jednoho předpokladu.

Žadatel ministra vnitra žádá o přehodnocení zamítavého rozhodnutí ve věci o udělení státního občanství.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra se rozhodl podle návrhu rozkladové komise podanému rozkladu nevyhovět, a to z níže uvedených důvodů.

Ministr vnitra shodně s názorem správního orgánu I. stupně konstatuje, že žadatel nesplňuje podmínku podle ustanovení § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky.

K první námitce týkající se tvrzeného nesprávného výkladu ustanovení § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky ministr vnitra předně konstatuje, že má za prokázané, jak bylo ve správním řízení I. stupně zjištěno, že žadatel má

v České republice trvalý pobyt povolen od 21. 5. 2007, tedy více než 5 let. Z textu zákona o státním občanství České republiky, konkrétně § 14 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství České republiky pak vyplývá, že státní občanství České republiky lze udělit, pokud má žadatel na území České republiky povolen trvalý pobyt ke dni podání žádosti nepřetržitě po dobu alespoň 5 let. Oproti tomu ustanovení § 14 odst. 1 písm. c) stanoví, že státní občanství České republiky lze udělit, pokud má žadatel na území České republiky povolen trvalý pobyt ke dni podání žádosti nepřetržitě po dobu, která společně s bezprostředně předcházejícím oprávněným pobytem na území České republiky dosahuje alespoň 10 let. Posledně zmíněné ustanovení § 14 odst. 1 písm. c) vyjadřuje záměr zákonodárce, kterým je, aby o udělení státního občanství České republiky mohl požádat rovněž žadatel, který nesplňuje podmínky § 14 odst. 1 písm. a, b), tedy, že ke dni podání žádosti má povolen trvalý pobyt na území České republiky v délce alespoň 5, resp. 3 let, avšak má na území České republiky povolen trvalý pobyt (v délce kratší jak 5, resp. 3 let) a doba tohoto trvalého pobytu společně s dobami předcházejících jiných druhů povoleného pobytu na území České republiky dosahuje alespoň 10 let. Účelem ustanovení § 14 odst. 1 písm. c) je integrace dlouhodobě pobývajících rezidentů, kteří získali povolení k trvalému pobytu do společnosti, ve které žijí. Ministr vnitra, v souladu s výše uvedeným, konstatuje, že žadatel splňuje podmínku § 14 odst. 1 písm. a), jelikož má povolen trvalý pobyt na území České republiky ke dni podání žádosti nepřetržitě po dobu alespoň 5 let, a logicky je proto vyloučena aplikace ustanovení § 14 odst. 1 písm. c). Tento závěr podporuje i teologický výklad ustanovení § 14, dle kterého je smyslem a účelem zákona o státním občanství České republiky udělit státní občanství žadateli, který je integrován v české společnosti v posledních letech bezprostředně předcházejících podání žádosti, neboť právě toto období je relevantní z hlediska reálné integrace žadatele do české společnosti.

Ministr vnitra má rovněž za prokázané, a žadatel to v rozkladu nezpochybnuje, že žadatel je od 6. 9. 2007 zaměstnán u společnosti E . V souvislosti s touto skutečností i se shora podaným výkladem ustanovení § 14 odst. 1 a 2 zákona o státním občanství České republiky ministr vnitra konstatuje, že žadatel nesplnil podmínku ustanovení § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky, jelikož neprokázal, že se na území České republiky skutečně zdržuje alespoň v rozsahu jedné poloviny doby pobytu, jak je stanovena v § 14 odst. 1 písm. a) až c), (v případě žadatele doba pobytu dle § 14 odst. 1 písm. a)). Do této doby se započítávají i období nepřítomnosti cizince na území České republiky, pokud jednotlivá období nepřítomnosti nepřesáhla 2 po sobě jdoucí měsíce, nebo ze závažného důvodu 6 po sobě jdoucích měsíců; závažným důvodem je zejména těhotenství a narození dítěte, vážné onemocnění, studium, odborné školení nebo pracovní cesta; zde ovšem platí, jak právě uvedeno, limit nepřítomnosti nejdéle 6 po sobě jdoucích měsíců, což není žadatelův případ trvalého pracovního vyslání v řádu několika let.

K námitce žadatele, týkající se jeho pracovní integrace do společnosti v České republice, ve které poukazuje na nesprávné zjištění Ministerstva vnitra, když v rozhodnutí uvedlo, že žadatel v letech 2004 – 2007 pracovně působil na území Kazachstánu, ministr vnitra konstatuje, že z odůvodnění rozhodnutí prvoinstančního orgánu jednoznačně vyplývá doba, po kterou se žadatel fakticky nezdržuje po stanovenou dobu na území státu, tj. od roku 2007 včetně, kdy je zaměstnán u společnosti ..... v Kazachstánu. Ministr vnitra proto, jakkoli souhlasí s interpretací § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky, jak ji podává v posledně uplatněné námitce žadatel, tedy že k prokázání integrace stačí naplnění i pouze jednoho předpokladu, se na základě shora uvedeného musí ztotožnit se závěrem správního orgánu I. stupně, že žadatel nesplňuje podmínku podle § 14 odst. 2 a současně nejsou dány ani předpoklady k prominutí této podmínky podle § 15 odst. 2 písm. a) nebo b) zákona o státním občanství České republiky.

Na základě výše uvedeného ministr vnitra rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra

